

*Για μια Αττική των αγώνων.
Για μια ριζοσπαστική αριστερή πολιτική στην αυτοδιοίκηση.*

Η διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ σφραγίστηκε από την επιτάχυνση της μνημονιακής πολιτικής. Τα μέτρα που λήφθηκαν είχαν ως στόχο τη βελτίωση των οικονομικών συνθηκών για τις μεγάλες επιχειρήσεις και τον δραστικό περιορισμό των δημόσιων δαπανών σε κρίσιμους τομείς όπως η κοινωνική πρόνοια, η εκπαίδευση, η υγεία, η πολιτική προστασία, οι υποδομές, οι δημόσιες υπηρεσίες. Εκχωρείται σχεδόν κάθε δημόσιο αγαθό προς εκμετάλλευση σε μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους, ενώ έχει εκτοξευθεί το χάσμα μεταξύ των ωφελημένων από τη μνημονιακή πολιτική και τον ευρωπαϊκό δρόμο και των πλειοψηφικών κοινωνικών στρωμάτων που βρίσκονται σε πολύ χειρότερη θέση σήμερα από ότι δέκα χρόνια πριν.

Σήμερα, ενόψει των πολλαπλών εκλογικών μαχών, διαμορφώνονται συνθήκες ενός νέου δικομματισμού. Από τη μία πλευρά, ο ΣΥΡΙΖΑ επιχειρεί να οικοδομήσει το αφήγημα της «εξόδου από την κρίση», της πιο φιλολαϊκής διαχείρισης των νεοφιλελεύθερων πολιτικών σκληρής λιτότητας και του «προοδευτικού πόλου» της πολιτικής σκηνής.

Από την άλλη, η πολιτική κατεύθυνση της ΝΔ του Μητσοτάκη συγκροτείται στη βάση του ακόμα πιο επιθετικού νεοφιλελευθερισμού, σε συνδυασμό με την αυταρχικοποίηση και την καταστολή.

Με την υποχώρηση του κινήματος και την υποτονική και κατώτερη των περιστάσεων παρουσία της αριστεράς, ο πολιτικός διάλογος χρωματίζεται από συντηρητική μετατόπιση, επανεμφάνιση ακροδεξιών φωνών και πρακτικών, την προετοιμασία μιας νέας επίθεσης απέναντι στα εργαζόμενα στρώματα, αλλά και μιας ενισχυμένης αυταρχικής κρατικής θωράκισης του πολιτικού συστήματος μπροστά στις πιθανές κοινωνικές και πολιτικές αντιδράσεις.

Η κατάσταση που διαμορφώθηκε στην Περιφέρεια Αττικής αντανακλά την ίδια εικόνα. Η περιφέρεια Αττικής, μία τεράστια γεωγραφικά και πληθυσμιακά περιοχή, όπου εμφανίζονται όλες οι κοινωνικές αντιθέσεις τις οποίες παρόξυνε η πολιτική των μνημονίων, ήταν το βασικό πεδίο του γιγάντιου κοινωνικού πειράματος που αποτέλεσαν τα μνημόνια. Όπως και η «πρώτη φορά αριστερή» κυβέρνηση, έτσι και η πρώτη «αριστερή» διοίκηση της Περιφέρειας Αττικής, υλοποίησε την ίδια πολιτική ενίσχυσης των μεγάλων επιχειρήσεων και αποδιάρθρωσης των δικαιωμάτων των εργαζομένων και της νεολαίας.

Η διοίκηση Δούρου, ακολουθώντας τις κεντρικές γραμμές που χάραξε η προηγούμενη πολιτική Σγουρού, επέλεξε έναν συγκεκριμένο προσανατολισμό:

ενίσχυση των φαραωνικών, αντιπεριβαλλοντικών έργων (με εμβληματικά σημεία την «Αττική Ριβιέρα» και το Ελληνικό, που η διοίκηση Δούρου κάποτε θα μπλόκαρε), συνέχιση της ίδιας εγκληματικής πολιτικής για την αποκομιδή των απορριμμάτων (Φυλή, Κερατέα, Γραμματικό), γενναία χρηματοδότηση των ΠΑΕ για την κατασκευή γηπέδων.

Την ίδια στιγμή, καμία μέριμνα δεν υπήρξε για τη στήριξη των κοινωνικών δομών της αυτοδιοίκησης, για τον προγραμματισμό και τη χρηματοδότηση έργων απολύτως απαραίτητων για τη ζωή των πολιτών του Λεκανοπεδίου (διαχείριση απορριμμάτων, αντιπλημμυρικά, ενίσχυση της πολιτικής προστασίας), για την παροχή προστασίας στα πιο φτωχά τμήματα του πληθυσμού της Αττικής, για την υπεράσπιση των δημόσιων χώρων, τη διατήρηση των υφιστάμενων και δημιουργία νέων δημόσιων και προσβάσιμων σε όλους χώρων πρασίνου, αθλητισμού, πολιτισμού. Η εγκληματική πολιτική της Περιφέρειας Αττικής εκδηλώθηκε με τον πιο τραγικό τρόπο στις τραγωδίες στη Μάνδρα και στο Μάτι.

Το σχέδιο "Κλεισθένης Ι", που παρουσιάστηκε από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ως προοδευτική τομή για την αυτοδιοίκηση, στην ουσία συνεχίζει την ίδια κατεύθυνση που διαμορφώθηκε με τον Καλλικράτη και, πριν από αυτόν, με τον Καποδίστρια. Η τοπική αυτοδιοίκηση Α' και Β' βαθμού, με το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο και περιορισμούς, δεν αποτελεί θεσμό στήριξης των πολιτών, ιδιαίτερα των φτωχών, των εργαζόμενων, των ανέργων και της νεολαίας. Αντίθετα, είναι μηχανισμός προώθησης της νεοφιλελεύθερης πολιτικής της κεντρικής διοίκησης. Υπό την ασφυκτική εποπτεία της ΕΕ και των θεσμών της, με μεταφορά περισσότερων αρμοδιοτήτων στην αυτοδιοίκηση και την ταυτόχρονη τεράστια περικοπή των πόρων της, με εφαρμοζόμενο πλαίσιο «δημοσιονομικής πειθαρχίας» στους ΟΤΑ Α' και Β' Βαθμού και εφαρμογή κανόνων χρηματοδότησης με ίδιους πόρους (που θα συγκεντρώνονται με περισσότερα χαράτσια στους πολίτες), η τοπική αυτοδιοίκηση μετατρέπεται όλο και περισσότερο σε βραχίονα υλοποίησης των πολιτικών της λιτότητας, του ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας, της παράδοσης δημόσιου πλούτου, αλλά και κρίσιμων κοινωνικών λειτουργιών στην ασυδοσία του ιδιωτικού κεφαλαίου. Οι μνημονιακές πολιτικές, αλλά και η κατεύθυνση της εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους πάση θυσία, επέτειναν τα προβλήματα και επέβαλαν ακόμα πιο σκληρές νεοφιλελεύθερες κατευθύνσεις στην Τ.Α.

Ξέρουμε ότι η τεράστια καταστροφή που επέφερε για την μεγάλη πλειοψηφία της κοινωνίας η μνημονιακή πολιτική (με ή χωρίς τυπικά μνημόνια), κομμάτι της οποίας αποτελούν οι κατευθύνσεις που υλοποιούνται στην Περιφέρεια Αττικής, δεν μπορεί να ανατραπεί παρά με ευρύτερες ρήξεις και συγκρούσεις, στο έδαφος μιας συνολικά διαφορετικής πολιτικής διεξόδου από την κρίση.

Όμως, η Περιφέρεια δεν είναι ένα «άδειο κέλυφος», αντίθετα έχει πολλές και κρίσιμες αρμοδιότητες για τη ζωή των πολιτών της Αττικής. Στην Περιφέρεια Αττικής, είναι αναγκαίο και εφικτό να διαμορφωθεί μία ενωτική, αριστερή, ριζοσπαστική φωνή, που να διεκδικεί έναν διαφορετικό προσανατολισμό, προς όφελος των όλων όσων έχουν πληγεί από την κρίση και την μνημονιακή πολιτική.

Μία φωνή που θα στηρίζεται (και θα στηρίζει) στα κινήματα και τους αγώνες των κατοίκων της Αττικής, χωρίς όμως να τα υποκαθιστά. Που θα πάρει πρωτοβουλίες μέσα και έξω από το περιφερειακό συμβούλιο για να ακουστεί όλος ο γαλαξίας των πολιτικών και κινηματικών συλλογικοτήτων του λεκανοπεδίου. Μία φωνή που θα απευθύνεται στα στρώματα εκείνα που χτυπήθηκαν βάνουσα από τις μνημονιακές πολιτικές, τους εργαζόμενους, τους άνεργους, τη νεολαία, τα καταστρεφόμενα μικροαστικά στρώματα. Σε όλους και όλες που υφίστανται πολλαπλή καταπίεση, τις γυναίκες, τους νέους, τους πρόσφυγες, τους μετανάστες, τα ΛΟΑΤΚΙΑ+ άτομα. Στα άτομα με ειδικές ανάγκες, που βρίσκονται αποκλεισμένα, μέσα σε εχθρικές για αυτά πόλεις. Με πεδίο πολιτικής απεύθυνσης το σύνολο των υπαρκτών, αλλά κατακερματισμένων, δυνάμεων της ριζοσπαστικής αριστεράς, αλλά και όλο εκείνο το δυναμικό που μετατοπίστηκε προς τα αριστερά, αλλά στρέφεται προς την ιδιώτευση και την αποχή, υπό το βάρος της απογοήτευσης και της ήττας.

Στόχος μας είναι να κρατήσουμε ανοιχτές τις πόρτες του Περιφερειακού Συμβουλίου, να συμβάλλουμε για να ακουστούν όσοι και όσες μέχρι σήμερα δεν έχουν φωνή. Για να διεκδικήσουμε

- Την ανατροπή του Κλεισθένη, του Καλλικράτη και του θεσμικού πλαισίου που επιβάλλει για την τοπική αυτοδιοίκηση τον ρόλο του βραχίονα της κυβερνητικής, νεοφιλελεύθερης πολιτικής
- Την ανατροπή των ιδιωτικοποιήσεων και της παράδοσης του δημόσιου πλούτου στο ιδιωτικό κεφάλαιο. Για να μην προχωρήσουν τα σχέδια για το Ελληνικό, το παραλιακό μέτωπο, την τουριστική «αξιοποίηση» κάθε εκατοστού ελεύθερου χώρου του Λεκανοπεδίου
- Την ανατροπή των σχεδιασμών για τη διαχείριση των απορριμμάτων που συντηρούν ένα διαρκές περιβαλλοντικό και κοινωνικό έγκλημα σε βάρος της Αττικής και των κατοίκων της
- Την αύξηση των δαπανών και της στήριξης των δομών κοινωνικής πρόνοιας και προστασίας στην Περιφέρεια
- Την αύξηση των δαπανών για την υλοποίηση σχεδιασμένων, κρίσιμων έργων για τη ζωή των κατοίκων (αντιπλημμυρικά έργα, ενίσχυση της πολιτικής προστασίας, ενίσχυση δασοπροστασίας κ.λπ.)
- Την υπεράσπιση των ελεύθερων χώρων, των χώρων πρασίνου, πολιτισμού, αθλητισμού, με ελεύθερη πρόσβαση για όλους τους πολίτες της Αττικής

Σήμερα, η ελπίδα για τις δυνάμεις της ριζοσπαστικής αριστεράς και του κινήματος βρίσκεται στην ενότητα. Παρά την υποχώρηση του συσχετισμού δύναμης, το στοίχημα του αριστερού ριζοσπαστικού μετώπου δεν έχει ακόμη χαθεί.

Ειδικά στο επίπεδο των εκλογών για την Περιφέρεια Αττικής, είναι αναγκαίο να δοθεί η μάχη για την συγκρότηση μαζικής, ενιαιομετωπικής πρωτοβουλίας για την παρέμβαση στις εκλογές. Μια τέτοια πρωτοβουλία, μπορεί και πρέπει να αποτελέσει

υπόδειγμα ενάντια στον κατακερματισμό, τη διάσπαση και τις λογικές ιδεολογικής και πολιτικής καθαρότητας. Θέλουμε να οικοδομήσουμε μία νέα, ανοιχτή κίνηση αγωνιστών και αγωνιστριών στην Περιφέρεια Αττικής, που θα έχει πολιτικό στίγμα, αλλά θα διατηρεί την ανεξαρτησία της και θα συνδέει πολιτικούς χώρους και σχήματα από διαφορετικές προελεύσεις. Μία κίνηση που μπορεί και πρέπει να αποτελέσει υπόδειγμα ανοιχτής και δημοκρατικής λειτουργίας, με κριτήριο συμμετοχής την πολιτική και προγραμματική συμφωνία, χωρίς αποκλεισμούς, με διαδικασίες ισότιμης συμμετοχής όλων των δυνάμεων που μπορούν να συγκλίνουν σε ορισμένους βασικούς άξονες. Μία κίνηση που θα στηρίζεται στις διαδικασίες της βάσης και θα έχει στόχο να εμπλέξει το πλατύτερο δυνατό δυναμικό στις μάχες που θα κληθούμε να δώσουμε πριν, αλλά κυρίως μετά τις εκλογές, στην Περιφέρεια Αττικής.

Σε αυτή την κατεύθυνση, καλούμε σε ανοιχτή εκδήλωση - σύσκεψη την Πέμπτη 14 Μαρτίου, στις 18:30, στα γραφεία της ΚΕΔΕ, Ακαδημίας 65 και Γενναδίου 8, 3^{ος} όροφος.